

[Ministeren for offentlige arbejder]

get af den 4-sporede aflastningsgade. Da planen berørte DSBs stationsområde og bl.a. indebar, at stationsbygning, pakhushus og sporanlæg måtte flyttes, blev DSB inddraget i planlægningen sammen med vejdirektoratet og de kommunale instanser.

DSB benyttede bygningen af det nye pakhushus til at tage et kraftigt skridt imod mekanisering af godshåndteringsarbejdet. Herningterminalen blev ibrugtaget i sommeren 1977.

Anlægget af Herningterminalen med ca. 9.000 m² terminalhal og ca. 14.000 m² udvendigt areal udgjorde i 1976 en investering på 14,8 mio kr. Investeringerne i selve pakhuset udgjorde 8 mio kr. af dette beløb.

Vejomlægningerne i og omkring Herning ville indebære en krydsning mellem godsbanen Herning-Karup-Viborg og aflastningsgaden, som nødvendigvis måtte ske ude af niveau. Denne investering ville være uden rimelig baggrund i DSBs godstrafik og indtjening på Herning-Viborg banen.

Som et led i den igangværende rationalisering af DSBs stykgodssektor samles togbetjeningen af det nordvestjyske områdes stykgods nu i Holstebro. Derved opnås drifts- og kostningsbesparelser, og Herningterminalen, som er moderne og fleksibel, kan benyttes til andre formål inden for DSBs godssektor.

Der er således ikke tale om, at investeringen i Herningterminalen er spildt. Men konjunkturtilbagefaldet siden 1979 har medført færre stykgodsmængder og nødvendiggjort en ændret anvendelse af terminalen.

3. Avedøre

DSBs stykgodstransport opnåede i 1976 og 1977 en mængdetilgang, som oversteg forventningerne og planlægningsforudsætningerne. En planlagt stykgodsterminal i Høj-Tåstrup for det nordlige og vestlige hovedstadsområde kunne ikke være klar før i begyndelsen af 1980'erne. Derfor måtte DSB i 1977 ændre planerne for terminaludbygningen i Københavnsområdet.

Bortset fra stykgodsanlægget på Københavns Godsbanegård, der var taget i brug i slutningen af 1960'erne, var der i Københavnsområdet tale om ældre anlæg, som ikke uden meget store investeringer kunne ændres, således at rationelle arbejds gange og kapacitetsudvidelser kunne opnås.

Undersøgelser viste, at det ikke var muligt at finde et eksisterende pakhushus, der ud over

at opfylde de beregnede arealbehov tillige var beliggende ved jernbanespor. Derfor optog DSB i oktober 1977 forhandlinger om leje for en 5 års periode af et ca. 10.000 m² stort pakhushus beliggende Kanalholmen 1-13 i Avedøre. Forhandlingerne resulterede i et lejemål, som løb fra den 1. oktober 1978 over en 5 års periode.

Avedøreanlægget blev indrettet som en gennemmekaniseret og rationel stykgodsterminal uden sporanlæg. Til- og frakørsel af stykgods skulle ske i containere, som ekspederedes via Glostrup station i forbindelse med alle øvrige stykgodsterminaler i landet. Terminalen blev ibrugtaget juli 1979. Samtidig blev 9 utidssvarende stykgodsanlæg i det storkøbenhavnse område nedlagt.

Ibrugtagningen medførte udgifter til ombygning og indretning af den lejede ejendom på i alt 5,2 mio kr. i 1978-79.

På grund af de faldende stykgodsmængder lader DSB lejemålet på Avedøre Holme udløbe pr. 1. juni 1984.

4. Containere og lasthåndteringsudstyr

En effekt af det økonomiske tilbageslag var, at de containere, som DSB anskaffede over årene 1977-79 til vognladningstrafik, ikke fik så god en udnyttelse, som det var forudset.

De seneste år har imidlertid vist en bedring heri, idet det har vist sig muligt gennem aftaler med udenlandske baner i højere grad at benytte containerne i international godstrafik.

DSB regner med fortsat bedring i containerbenyttelsen, således at også de containere, som frigives fra stykgodsbefordringen til og fra Avedøre Holme og Herning, kan sættes ind i hellasttrafik.

Det lasthåndteringsudstyr, der er anskaffet til Herning og Avedøre, vil uden videre kunne anvendes på DSBs øvrige godsterminaler.

5. Afsluttende bemærkning

Jeg er af den opfattelse, at DSB må have mulighed for at tilpasse sit transportapparat efter de skiftende konjunkturforskel og de større svingninger i godsmængderne, der ofte følger med konjunkturændringer. Jeg mener derfor ikke, at der ud fra de på beslutningstidspunkterne foreliggende forhold med rimelighed kan rettes kritik mod de truffe dispositioner, der alle har haft og har til formål